

O Zelené Karkulce

V malé chaloupce, uprostřed smrkového lesa, žila mladá dívka se svou babičkou. Dívence se říkalo Zelená Karkulka, protože měla na těle vyrážku zbarvenou do zelena. Většina lidí se na ní kvůli tomu dívala s odporem, a proto zůstávala doma a sledoval s babičkou v televizi různé seriály.

Jednoho dne však babička onemocněla a Karkulka musela na nákup do města. Moc se jí nechtělo. Všichni si na ni vždy ukazovali prstem a štítili se jí. Ale protože babička nemohla, musela jít tedy ona.

Dostala nákupní seznam, peníze, tašku a vydala se na cestu.

Prošla lesem až k velkému rybníku, a hned za ním byl obchod.

Když všechno nakoupila, co nejrychleji pelášila zpátky do lesa, aby už nikoho nepotkala. Ale hned na kraji lesa na ni z poza houští vybafl jezevec. Karkulka se lekla, pustila nákup a utíkala.

Celá udýchaná se zastavila až u rybníka. Když se však vzpamatovala, bylo už pozdě. Nákup měl mlsný jezevec a Karkulka na nový už neměla peníze. Tak si sedla na pařez vedle velké vrby a začala brečet.

Pláč zaslechl místní vodník Žabykuk a vylezl se podívat z vody, kdo to tak hrozně vzlyká. Když spatřil Zelenou Karkulku, oči se mu rozzářily. Ta dívka na břehu byla tak krásně zelená, že se do ní okamžitě zamiloval. A tak se rozhodl, že ji osloví.

„Dobrý den přeji, krásná slečno. Pročpak tak pláčete?“

Karkulka si utřela slzy z tváří a vzlykavým hlasem vodníkovi povyprávělo o jezevci, a že už nemá žádné peníze na nákup.

Vodník mávl rukou a ponořil se zpátky do vody. Za chvíli vyplaval s celým měšcem drobných, které popadaly kolemjdoucím do rybníka.

Karkulka prvně peníze přijmout nechtěla, ale když vodník naléhal, tak si je vzala a vodníka pozvala k nim na odpolední kávu, aby se mu za tento dobrý skutek odvděčila.

Vodník takovou nabídku s radostí přijal a Karkulka honem pelášila do obchodu, a pak domů k babičce, aby jí všechno mohla povyprávět.

A jak to bylo dál? Zelená Karkulka a vodník se od té doby začali každý den navštěvovat a zhruba za rok spolu chystali veselku. Postavili si vedle rybníka malou chaloupku a v ní žili spolu se třemi krásně zelenými dětmi, šťastně až do smrti.

A jak dopadl jezevec? Ten, když snědl celý nákup, tak se tak moc přejedl, že se nemohl ani pohnout, a tak tam někde v lesích leží dodnes.